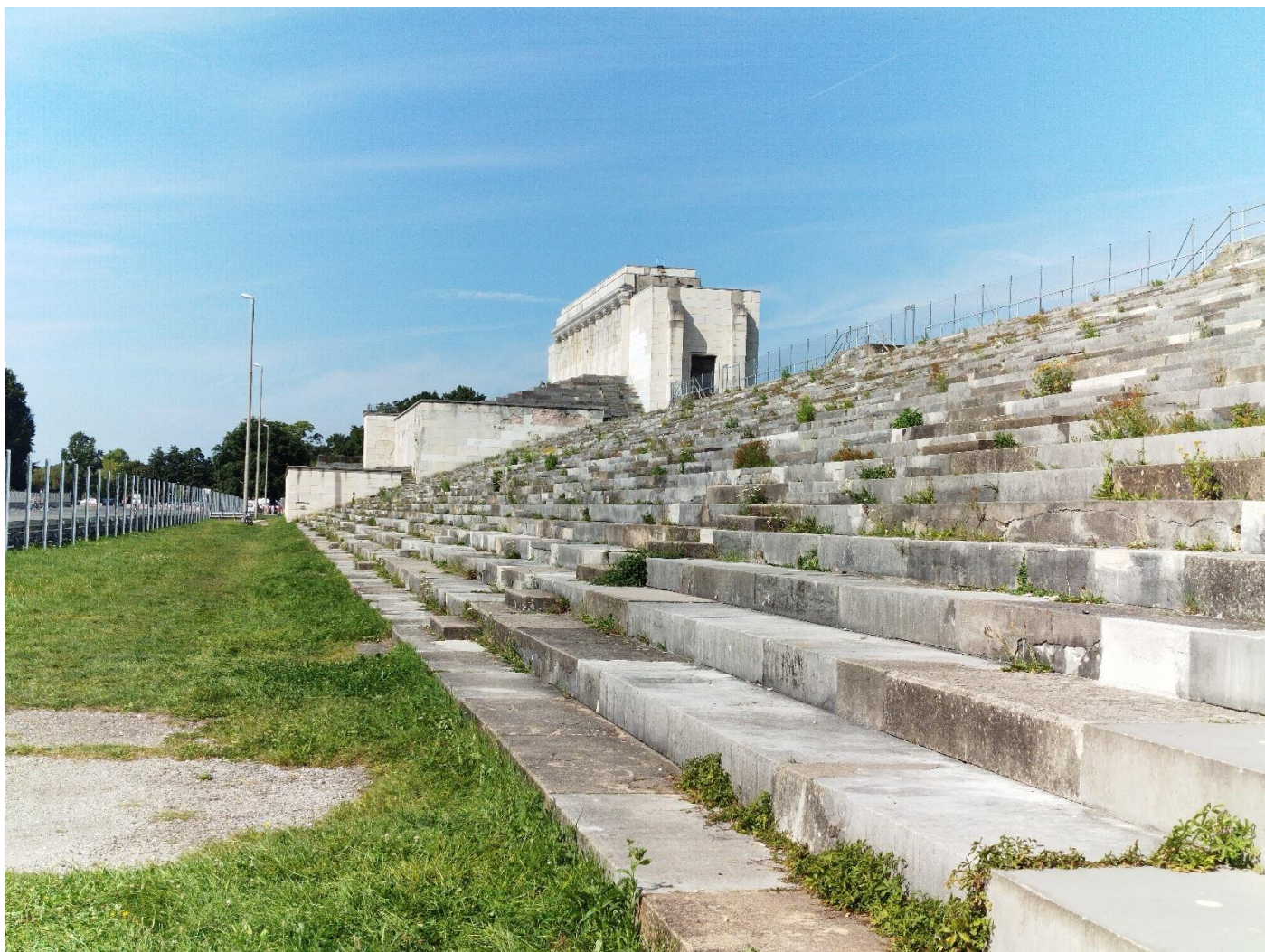

Neděle 17.9.2023

Po několika hodinách, byť dlouhé, avšak příjemné cesty, jsme dorazili do města Norimberk. Města nechvalně známého svou úlohou ve druhé světové válce. Jeho temnou minulost jsme měli možnost si prohlédnout hned na první zastávce, a to v podání monumentální tribuny, na níž Hitler ještě před osmdesáti lety pronášel své plamenné projevy. Minulost z těch zdí až mrazivě dýchala, o to zajímavější byl kontrast místních, kteří před tribunou jezdili na kolečkových bruslích. Ještě více nám dech vyrazilo Speerovo koloseum. To bylo megalomanské jako Třetí říše sama.

Druhou zastávkou bylo centrum, kde jsme strávili přestávku na oběd. Norimberk byl během konce války téměř celý srovnán se zemí, a proto je většina památek nepůvodních. To je velká škoda, ačkoliv jejich rekonstrukce byly i tak moc hezké.

Do Würzburgu jsme dorazili až večer, což nás ale neodradilo od návštěvy města. Würzburg nám v leccem připomínal Prahu, a proto jsme se vydali nasát večerní atmosféru na zdejší starý kamenný most přes Mohan.

Pondělí 18.9.2023

Den po příjezdu jsme si užili snídani ve formě švédského stolu v naší ubytovně a poté jsme vyrazili do Gymnázia Wirsberg. Tam jsme byli vřele přivítáni vedením školy a znovu jsme se setkali s našimi partnerskými studenty. Ti nás provedli školou, což byla moderní budova velmi dobře technicky vybavená. Zaujalo nás množství místností s průhlednými skleněnými zdmi i dveřmi.

Pak nás čekala prohlídka města. Viděli jsme i ruiny původní historické budovy gymnázia. Před polednem jsme dorazili k radnici, kde jsme se dozvěděli o tom, jak město bylo v posledních dnech druhé světové války z 90% vybombardované letadly RAF a muselo být vybudované znovu, některé historické budovy byly obnoveny podle fotografií.

Ve Václavském sále radnice, pojmenovaném po našem králi Václavu IV., který chtěl město ze své pozice německého krále zvelebit, nás přijala místostarostka města Würzburg a vyslechli jsme její projev o důležitosti partnerských měst, během něhož se zajímala i o náš pohled.

Po prohlídce kostela Marienkapelle na Tržním náměstí, kde byl pohřben i významný barokní architekt Balthasar Neumann, jehož nejvýznamnějším dílem je budova biskupské rezidence, jsme dostali prostor k tomu, abychom si zašli do kavárny nebo si v menších skupinách sami prohlédli město. Nakonec jsme si prošli pevnost Marienberg, která městu dominuje, kde se nás znovu ujali učitelé z Wirsberg-gymnázia.

Večer jsme strávili příjemně v typické bavorské restaurační zahrádce "Goldene Gans" kousek od našeho ubytování, kde jsme si ještě více popovídali s německými studenty. Ochutnali jsme Bratwurst a bavorskou sekanou.

Úterý 19.9.2023

Ráno jsme vyrazili do blízkého Röntgenova muzea ve Würzburgu. V interiéru muzea jsme zhlédli krátký film o životě německého fyzika Wilhelma Conrada Röntgena a také si prohlédli rentgenové přístroje a dokumenty.

Po prohlídce muzea jsme zamířili v doprovodu paní Karen Flöter do biskupské rezidence, památky UNESCO. Při vstupu do rezidence jsme si všimli vysokých schodů do sálů. Na zábradlích byly rozmístěny sochy a nad námi se rozprostírala nástropní malba po celé klenbě. Tato nástropní malba je největší freskou světa a symbolizuje čtyři tehdy známé světadíly (Evropu, Asii, Afriku a Ameriku). Prohlíželi jsme si sály, které byly zdobeny freskami, obrazy, sochami, křišťálovými lustry, zrcadly a stěnami členěnými mramorovými sloupy. Po prohlídce jsme prošli zahradu kolem rezidence a zamířili směrem k přístavu.

Cestou do přístavu jsme viděli Mariánskou kapli. Když jsme tam dorazili, spatřili jsme starý jeřáb a plující loď. Čekali jsme na naše německé studenty a na loď. Když loď konečně dorazila, mohli jsme se nalodit. Za plavby jsme měli krásný výhled na naši cestu do Veitshöchheimu. Když jsme zakotvili, hned jsme vyrazili na zámek Veitshöchheim, letní sídlo biskupů. Do interiéru zámku jsme nešli, ale měli jsme možnost procházet se obrovskou zahradou kolem zámku. Zahrada byla zdobena labyrintovými cestičkami, záhony s různými květinami, stromky v podobě kuželů, jezírky s vodotrysky, sochami a altánky. Obdivuhodnou památkou zahrady byl "Schneckenhaus" (Šnečí dům), v němž jsou umístěny sochy zvířat, které jsou vyrobené z lastur a ulit.

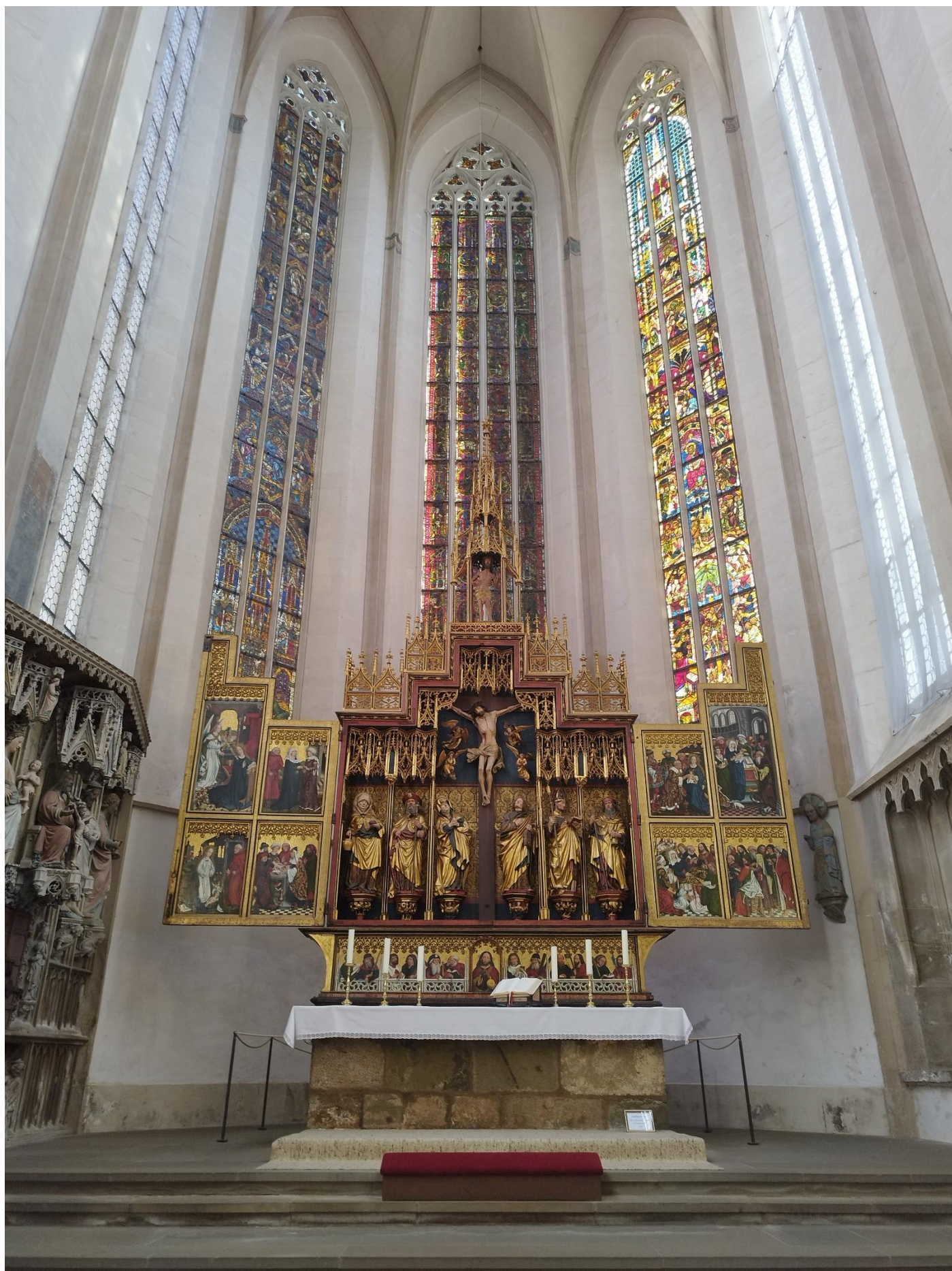

V 15:15 jsme měli osobní volno a mohli jsme zajít na minigolf, zmrzlinu či do kavárny. V 16:30 jsme se vraceli lodí zpátky do přístavu, kde jsme se rozdělili. Jedna skupinka šla na horolezeckou stěnu, další do města a někteří se vrátili na ubytovnu.

Středa 20.9.2023

Ráno jsme s německými studenty vyjeli autobusem do města Rothenburg ob der Tauber. Jakmile jsme dorazili na místo, ohromil nás kouzelný půvab tohoto městečka. Cestou k radnici jsme viděli evangelický kostel a kostel sv. Johanna. Od radnice jsme šli ke kostelu sv. Jakuba, kde jsme si prohlédli i jeho interiér. Po prohlídce kostela jsme vyrazili do městského parku, kde jsme se rozdělili. Někteří si prohlíželi další památky a krásu městečka, jiní zašli do kaváren nebo do obchodů se suvenýry, nebo jen tak relaxovali v parku. Jen někteří z nás objevili vánoční obchod, z kterého nás okamžitě obklopila vánoční atmosféra. Navenek vypadal obchod malý, ale jakmile jsme vešli, nemohli jsme uvěřit tomu, jak byl obrovský. Připadali jsme si jako ve filmu Sám doma.

V 15 hodin jsme jeli zpátky na ubytovnu. V 18 hodin jsme měli sraz v zasedací hale, kde naši němečtí studenti odprezentovali výměnný pobyt u nás v Trutnově. Prezentace skončila poděkováním panu řediteli a paní učitelce Tiché. Jejich rodiče nám připravili občerstvení a pití. Společný večer skončil loučením s německými studenty, jejich rodiči a učitely. Paní učitelky a pan ředitel nám dali volný večer, abychom si mohli naposledy užít krásné městečko Würzburg.

Čtvrtek 21.9.

Cestou zpět jsme se zastavili v nádherném starobylém městě Bamberg, který nás oslnil svými malebnými, úzkými uličkami. Cestou ke katedrále jsme mohli svým rodičům koupit suvenýr v podobě unikátního Rauchbier (uzené pivo). Katedrála byla fotogenická jak zvenčí, tak uvnitř, a tak se ani ona neubránila naším objektivům.

Pak jsme si ještě prohlédli radnici a ostatní domy na řece, při čemž jsme se shodli, že je to, jako bychom se ocitli v Jezerním městě z Hobbita. Poté už však nastal čas na odjezd, a tak jsme se rozloučili s Bamberkem i s Německem jako takovým a vyrazili domů.

